

tra obra. I aleshores les possibilitats d'aquesta col·laboració seran pràcticament calculades en termes matemàtics: tal quantitat d'afecte més tal altre d'obligació = a tal quantitat de potencial de treball. Per altra banda: tal quantitat d'ocupacions personals, més tal quantitat d'egoisme = a tal resistència. Si el primer factor domina la col·laboració és acceptada, si no, és rebutjada, però sense cercar pretextos, d'ent-ho rodonament: *I am too busy* (estic massa ocupat) o *I am too lazy* (tinc massa mandra).

El positivisme. L'ideal de vida nordamericà és pragmàtic, epicurista, utilitari. Però aquest utilitarisme no es limita al domini material, sinó que s'estén al domini espiritual: són bones les coses que proporcionen satisfacció; són dolentes les que proporcionen disgust. Heus ací la fórmula simplista que guia moralment a un gran nombre

de nordamericans. Això, indubtablement, és degut a què l'home és ací considerat ni més ni menys que com un *animal* bípede. Kaiserling ha remarcat de faisó mestrívola allò que ell anomena "L'ideal animal dels nordamericans" en un recent article que està ocasionant ara apassionats comentaris... I és, indubtablement, cert: es poden comptar amb els dits de la mà les persones que en qualsevulla població de grata-cels (*skyscrapers*) han llegit Plató o qualsevol altre filòsof o escriptor antic: no els interessa. Altrament, llegir coses abstractes els escalfa el cap i això és sempre desagradable... Val indubtablement més la pàgina festiva del diari...

No us podeu imaginar com aquest positivisme dificulta la tasca del metge en aquest país quan aquesta tasca ha de basar-se en l'arma psicoteràpica...

Revista de Revistes

per
C.

LA SANITAT A ALEMANYA

Suara s'ha publicat la Memòria oficial que exposa l'estat de la salut pública alemanya a l'any 1927.

En ella s'esmenta que la densitat de població ha augmentat des del 1910, de 124 a 133 per quilòmetre quadrat, i a les grans poblacions des del 21,3 a 26,8 per cent, de l'entera població.

El número de naixements comparat amb el del 1926 ha minvat un 1,10 per cent, o sigui de 19,5 a 18,4 per mil. De les nacions europees només França i Alemanya han tingut una proporció més petita en el mateix període.

La mortalitat general ha augmentat lleugerament en un 0,4 per mil. De la mortalitat total, la infantil ha baixat a 9,7 de 15,1 en 1913. La de malalties infeccioses ha augmentat només la de l'escarlatina, essent la de xarampió i diftèria iguals als baixos promedís observats des de la guerra. La febre puerperal ha minvat en casos

i mortalitat. En les malalties venèries s'ha remarcat una baixa en el xancro tou i sífilis, especialment en les ciutats propulsores, la qual cosa ha d'atribuir-se a la lluita portada a cap contra aquestes malalties. La mortalitat de tuberculosi ha minvat de 10 a 9,3 defuncions per 10.000 habitants.

Alemanya té, a conseqüència de les anteriors xifres, la mortalitat més baixa de totes les nacions europees en tuberculosi.

En càncer ha augmentat a 10,5 per 10.000 habitants. També els casos de malalties nervioses són més crescuts; des del 1881 a 1925 era de 3,1, essent en 1927 la proporció de 13,8 per 10.000 habitants.

Ha millorat la salut dels infants a l'escola; segons els informes dels metges inspectors escolars, 40 per 100 dels nens eren en bon estat, el 50 per 100 en estat satisfactori, i només el 10 per 100 en mal estat.

Hi ha a Alemanya prop de 5.000 dispensaris